

מסורת הש"ס

[illegible]

## הגהות הב"ח

במ' אכל אמויך לא וט' הי' חת לה ג"כ נחמיה ומשי' בודון שבוטה ט' וק"ל:

## גליון הש"ס

בשנה חלשה שהיה  
בארץ ע"י עצמו. פ"ר לקמן  
הט פ"ח:

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]

## אלו מנחות נקמצות

המחשבה המנחה חוץ של הכניס אלף שחור עבודה כשרה זו: (7) מלא כמנחה. דמשה  
המנחה חוץ של ישראל דליל נחמד כמנחה היה משמחה בדקדוקים חסר  
החשובה ילדתי (והלא נחמד זו): [לפני כמנחה. (8) לומר כל שיש תפקיד  
המנחה חוץ של ישראל דקדוק: ולא לומר כמנחה. לענין  
המנחה חוץ של הכניס ימנח חוץ של ישראל דשירי מנחה חוץ

של ישראל ונאכלין ומנחת חוטא על הכהנים  
קריבין: וקריב קרבנותיו. של עמא אפי' כהנים  
תשחרש שאליו עבד: דבר כהן על חטא.  
בגון מנחת חוטא: תשחש כשנשג ממד  
ויור. דכר שמעתי וכבר הסקתי על הנפש  
השונאת אפי' על נפשו של עמא וקדמא  
על חטא אפי' דמתי על חטא: ה"פ  
כשנשג. דמתי על הנפש השונאת: אבל  
אמרי. בגון היכא דהיינו נמי אמרינו  
ותשח חרופה ופועת קול על יקריב בעלמא:  
קרי' ויהיה לנשג ממנחה דמתי קדא  
בתנחומא חוטא דשנועה העדות דמתי דעשה  
על מיד כשנשג: לנשג. על חטא. הפסוק  
(הדס) מנחלים שעל המזבח וזכרים  
מנחת חוטא של עמא אפי' כהנים  
תשחרש שאליו עבד: דבר כהן על חטא.  
בגון מנחת חוטא: תשחש כשנשג ממד  
ויור. דכר שמעתי וכבר הסקתי על הנפש  
השונאת אפי' על נפשו של עמא וקדמא  
על חטא אפי' דמתי על חטא: ה"פ  
כשנשג. דמתי על הנפש השונאת: אבל  
אמרי. בגון היכא דהיינו נמי אמרינו  
ותשח חרופה ופועת קול על יקריב בעלמא:  
קרי' ויהיה לנשג ממנחה דמתי קדא  
בתנחומא חוטא דשנועה העדות דמתי דעשה  
על מיד כשנשג: לנשג. על חטא. הפסוק  
(הדס) מנחלים שעל המזבח וזכרים

קרבנותיו בכל עת ו  
 2 וְבָא בְּכָל אוֹת נַפְשׁוֹ  
 אֲמִיאָה ה'מ דָּבָר שְׁמוֹ  
 דָּבָר שָׂבָא עַל חֵטְא א  
 נִפְקָא מִהֵחָת נִפְקָא  
 הַשְׁתָּה בְּחֵטְאָה 3  
 מִתְּכַפֵּר עַל יְדֵי עֲצֻמוֹ  
 הֵי מִיָּלִי בְּשׁוּגָה אֲבִי

(ו) במזו"ה היכי משכחת  
 איך <sup>כ</sup>ר"ש אומר כ  
 נקמצת והקומץ קרב  
 קריבן בפני עצמן ר'  
 קרב בעצמו והשירים  
 א"ר חייא בר אבא  
 הרשן דהובא <sup>כ</sup>אי ר'  
 דלמטה יש לך דבר  
 אבא דלמא לאיבוד א  
 דבר שקרב לאיבוד  
 יכל מנחת כהן כליל  
 הקשתיה ולא דלבר א  
 אביי הכי קא אמר כל  
 חובתו כליל תהיה נדר  
 חריפא מפסקא קראי א  
 כהן כליל תהיה נדר

ואיפוך אנא מסתברא  
שכן תרידה לא חמי  
חובתו הוה ליה לרבי  
נפישן ורבנן לא כל  
לא תאכל מאי עבדי  
אין לי אלא עליונה  
בלא תאכל מנין ליתן  
ואת האמור של חז  
שוה נאמר כאן כליל  
להלן בכליל תקטר  
ומה כאן ליתן לא  
להלן ליתן לא תעשה  
כהן שאכל מן האמור

רש"י כת"י

דעם"י בת"י

[illegible]

יִרְאָה לָהּ דְּכוּלָּה כְּלִיל הָאֵי לֹא תֹאכַל מֵאֵי עֲבָרֵי לֵיהּ כּו': לֹא דְזִרְוּת. כָּל זֶר לֹא יֹאכַל קֹדֶשׁ:

## פרק שביעי מנחות

א"ר דבמחנה. מי בקוטרם על שכן הדשן בחזן וקשה א"כ הוי נפסל  
 ביוצא אלא נראה בעזרה בתקום ששם פריש ושעירם נשפין  
 ודאמר בפרק עטול יום (נחיש קד:) דשלשה דשים הן והא דתנן בפרק  
 היה נוטל (פסוה דף כג.) ומנחתה מתפזרת אכית הדשן שם היתה ולא

נפסקה בינא (ז) ור"ת מפרש במקום שמימיו תרומת הדשן אצל הכנס ולא יתכן דתרומת הדשן קודם תמיד היה ואחר הכנס היו מקריבו קרבנות ומנחות וזה תמיד נעטן: ז"ל דבר שקרב אצטוה. ואע"ג דליכא רפסת העורה דנמקדשה לר' יהודה (ונחש דף עג.) אין זה נמטה והיוו אטוה: ז"ל דבר שקרב אצטוה. ואע"ג דליכא שמינחם אכאלין בפנינו ע"ע דלשריפה קאלין בראמרי דנפסלת (לעיל דף מו.) שאני התם דעיקר

מיתון עם הכנסיים לאלמלי:  
**לאבירה** הקשתיו. דליתקשא  
מנתח חוטא ללכירא  
לענין אכילה ולא ללכרדה שזה לאיצור  
זה כליל: **מא** קאמר. דהא כליל  
נמי חביז ביה אלתא לכליל נמי הוקשה  
הכי קאמר כלומר האי קנה לאו בחדא  
מנחה דאי בחדא אלתא למכוז כליל  
ווישמוק דלח סבירא ליה הא דמסקין  
לקמן משום לאו אלח לא תחבל קאי  
אננחת חובתו וכליל תהיה אנדנח  
כמו שמפרש אביי ורבה ואמרווייהו פריך  
ואיפוך אנח ומה שהדקיס אביי  
תחבל לכליל תהיה כדי לקיים וכל  
מנחת כסן אכילהו מנחות דהכי קאמר  
אביי לא תחבל חובתו לאו חובתו דווקא  
קאמר אלח כלומר אף חובתו וכל שכן  
נדבמו אבל כליל תהיה אנדנחו דווקא  
קאי ורבה לא חייס בכה דשפיר מקיים  
<sup>12</sup> לא דמנחתו הוקשו לאביתין סך לענין  
כליל וכו' לענין לא תחבל:

**ובסיום** ריחיה. פירש בקונטרס  
נחד לישנא דכתיב במנחת  
נדבד ויבטין ריש ימנח מה שכן  
כן במנחת חוטא וקשה דלח חשיב  
שמן ולכונה לכן נראה כלשון אחר  
שפירש דמניניהו כסיום ריחיה:  
**וירחי** דאי לא כסיום (ה) חטא

ביתו הוה ליה לרבווי  
בנסים ריחיה אדרבה  
בן עשרון חובה הנך  
חת כהן כליל תהיה  
מבעי להו לכרתניא  
ליל תקטור ותחתונה  
ל האמור של זה בזה  
"ל כליל כליל לגיירה  
אמור להלן כליל מה  
כאן בכליל תקטור  
שה על אכילתו אף  
ל אכילתו בעי רבינא  
מה הוא לא דורות  
ל

אכל קודש ונראה דג'רס' (במרוויחו וזר לא יאכל כי קודש הם ובהיה  
ומעמא גופא דמכות (דף יח:) מייתי לה גבי זר שאכל מחטאת ואשם

[illegible]

עד.

י"ב א ב ח"י פ"ד מהל' כלי  
המחודש הלכה 1:

תורה אור השלם

1. וכפר עליו הבקר על  
אשמתו אשר חטא ממדת  
מאלה ונסחלו לו ודווקא  
במקרה יקרא יי  
2. וכי יבא הלוי ממדת  
שערך מכל ישראל אשר  
הוא אר שם ובא בכל את  
נפשו לא תקום אש ויכר  
נח דברים יי  
3. וכפר הבקר על דגש  
הזנות בחטא שכונה לפי  
יי לכפר עליו ונסחלו לו  
מכבוד שם  
4. וכל נשחת בקר כלל חיה  
לא תאכל יקרא יי

שיטה מקובצת

[illegible]

הקנה היא זו לפיה ע"ג הש  
הילמא מנחת כהנים ואי ובני  
היא כולה הקטרה ואי לא הוי  
חסירה וסמולה וי"ל דהא מוד  
(א) דצריך ואין לו הקנה בין  
לריא ובין לרבנן. הרי"א. אי  
דלפעלה פ"י שעל התפוח היינו  
אבות ויש דאמר קומץ קרב  
לעצמו והשמים קרבין לעצמן  
ע"כ אינו ר"ל שהוא קרב על

[illegible]

מנחת כהן קאי אנדובה כסו  
אחובה אע"ג דקרא דלעיל  
בחובה משתעי וה"ק וכל מנחת

כחן כן גורבה כן חובה כחן  
 חובה לנחמתי ואל האכל חובה  
 ואינו נראה לו דוחק כן דקרא  
 משתעי בחובה עם גורבה. ככלל  
 ביד: [א] האומרים כהו:  
 [ב] כשהוא לוי חבית כלומר  
 [ג] ליש: [ד] על חמור: [ה]  
 [ו] ימין חבית כבד נמחק:  
 [ז] ופסיקס ביד: [ח] חבית וכל  
 דמי דהם כולה קרבן כל חדי  
 לנחמתי ואל קרינה ואכלו ואלו  
 כחן כופר אבל כהא (דחמה)  
 קרינה ביה בבשרי ואלא דעוד יש  
 לישב כר: